

[Askjær Jørgensen]

diktatoriske tendenser, man forlanger alt eller intet, derfor er det så håbløst. Man forstår ikke, hvad demokratiske systemer går ud på. Det synes jeg vælgerne skal lægge mærke til.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Hr. Birkholm kom for et øjeblik siden med en påstand om, at hr. Erhard Jakobsens citat fra eksemplet med den enlige mor var forkert. Det vil jeg gerne have lov til at afvise. Det er naturligvis et klart og et rigtigt citat af, hvad der er meddelt folketingets socialudvalg under behandlingen af bistandslovens § 37, stk. 4. Det ligger ganske klart, som også hr. Erhard Jakobsen gav udtryk for i eksemplet her, at en enlig mor med to børn under 10 år fra 1. januar 1984 vil have 4.379 kr. tilovers om måneden. Der er forinden betalt husleje, lys, varme og gas. Der er ingen daginstitutionsudgifter. Der er ingen skatter. Det er 4.379 kr. pr. måned til at dække de almindelige daglige fornødenheder. Det er naturligvis TV-licens, det er korrekt, det er mad, det er tøj, og det kan også være arbejdsløshedsforsikringskontingent. Men hr. Birkholm ved også – og det fremgår af det samme notat – at der er mulighed for, hvis man skønner det i socialforvaltningen, at ansøge revaliderings- og pensionsnævnet om at dække enkeltudgifter, f.eks. også løbende udgifter, hvis man ikke mener, der i øvrigt er mulighed for at dække dem inden for det beløb, vedkommende får til rådighed til arbejdsløshedsforsikringskontingentet. Så man er ikke fastlåst i de 4.379 kr.; der er mulighed for noget derudover. Så meget om det konkrete tilfælde.

Når vi foretager sammenligninger med andre grupper, kan det være korrekt at sige: ja men det hjælper jo ikke noget, at andre har det lige så dårligt. Nej, men jeg gør bare opmærksom på, at der faktisk er ca. 1,3 millioner mennesker i dette land, der i dette øjeblik fortrinsvis lever af sociale ydelser. Det kan være folkepension, invalidepension, sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge eller bistandshjælp. Fælles for de fleste af disse 1,3 millioner mennesker er, at de, når alt er taget i betragtning, ikke har mere tilovers end de 4.379 kr., som den enlige mor har efter varig hjælp-bestemmelsen. Det er jo

sandheden, når de nye bestemmelser træder i kraft den 1. januar 1984.

Folkepensionisterne har deres særlige system og særlige tilskudsmuligheder. Dagpengemodtagerne har ingen tilskudsmuligheder; de skal betale deres fulde dagpengeudgift, de skal betale skat, de skal betale delvis daginstitutionsplads, hvis de har børn i den alder. Det betyder altså, at de undertiden kommer ned under denne sats. Det er selvfølgelig heller ikke nogen trøst.

Men så er der et andet stort antal – ud over de 1,3 millioner mennesker – som lever på lavindkomsten, og de har heller ikke mere tilovers.

Jeg må sige til fru Anne Grete Holmsgård, at når vi laver disse sammenligninger, er der selvfølgelig regnet børnetilskud med i alle eksemplerne, ellers ville det ikke være fair sammenligninger. Børnetilskuddene indgår selvfølgelig i de beløb, som den enkelte familie har til rådighed til at dække daglige fornødenheder; det er selvfølgelig et tilskud, man skal have til de særlige udgifter, man har med børn. Det ville være unaturligt, hvis man ikke medregnede det.

Derfor er der, når denne bestemmelse træder i kraft, overhovedet intet grundlag for at tale om et fattigdomsbegreb, for der er faktisk langt over 1 million mennesker, som ikke har mere at leve for. Selv om det selvfølgelig ikke er noget at råbe hurra for, er jeg sikker på, at det er muligt at leve for det.

Til sidst en kort bemærkning yderligere til fru Anne Grete Holmsgård, der siger, at den hjælp, der nu er gennemført ved at justere bistandsloven, er anslået til at koste ca. 30 mill. kr., og at det ikke forslår meget fordelt på 60.000 mennesker.

Det er et godt eksempel på, hvor løst sagtig denne debat er, for fru Anne Grete Holmsgård ved godt, at det ikke er rigtigt, at der er 60.000 mennesker, der får den laveste bistandshjælp. Der er efter den seneste statistik 42.500. Og fru Anne Grete Holmsgård ved også godt, at det ikke er alle dem, der er på den laveste bistandshjælpssats, som er gået ned og derfor heller ikke får noget ekstra ud af dette. Det er kun en del af de 42.500, der er gået fra den forbigående hjælp ned på den nye sats, så det er et betydeligt lavere antal. Derfor bliver der under alle omstændigheder den forbedring i dette tilfælde for de enlige